

348/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet

a védett állatfajok védelmére, tartására, hasznosítására és bemutatására vonatkozó részletes szabályokról

A természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Tvt.) 10. §-ának (1) bekezdésében, 44. §-ának (6) bekezdésében, valamint 85. §-ának *a*) pontjában kapott felhatalmazás alapján a Kormány a következőket rendeli el:

A rendelet hatálya

1. § (1) E rendelet hatálya kiterjed

- a*) a védett, fokozottan védett, illetve az Európai Közösségben természetvédelmi szempontból jelentős állatfajok egyedeire;
- b*) az *a*) pontban nem szereplő, nemzetközi egyezmények hatálya alá tartozó kiemelt természetvédelmi oltalomban részesülő állatfajok egyedeire;
- c*) az *a*)–*b*) pontok szerinti állatfajok és a természetvédelmi oltalom alatt nem álló állatfajok közötti keresztezésekkel és keresztezésekből létrejött hibridekre

[a továbbiakban *a*)–*c*) pontok együtt: védelemben részesülő állatfajok].

(2) E rendelet hatálya kiterjed azon természetes személyekre, költségvetési szervekre, illetőleg közhasznú szervezetekre, amelyek a védelemben részesülő állatfajok egyedét tartják, hasznosítják, bemutatják.

Értelmező rendelkezések

2. § E rendelet alkalmazásában

- a*) *védelem*: a védelemben részesülő állatfaj egyedének vagy állományának megőrzését, fennmaradását és fenntartását szolgáló tevékenység vagy intézkedés;
- b*) *természetvédelmi érdek*: valamely állatfaj természetes állományának fennmaradása, szaporodása, illetőleg az adott állatfaj egyedének vagy állományának védelme, továbbá valamely védett vagy fokozottan védett faj egyedét, állományát veszélyeztető helyzet elhárítása, ideértve a védett vagy fokozottan védett fajok egyedei és élőhelyeik védelme érdekében szükséges intézkedéseket;
- c*) *közérdek*: a természetvédelmi érdek, valamint a természetvédelmi érdekekkel és célokkal összeegyeztethető oktatási, ismeretterjesztési, tudományos célú, illetőleg kultúrtörténeti

hagyományápolásnak minősülő tevékenység, továbbá a közegészségügyi, környezetvédelmi vagy állategészségügyi veszélyhelyzet elhárítása;

d) származék: az elpusztult élőlény, az élettelen egyed azonosítható része, illetve az a termék vagy készítmény, amelyről csomagolása vagy egyéb irat, adat vagy körülmény alapján megállapítható, hogy a felsoroltak valamelyikéből készült, illetve ezek valamelyikéből származó összetevőt tartalmaz;

e) tartás: a hasznosítás, valamint a bemutatás kivételével a védelemben részesülő állatfaj egyedének birtokba, illetve élőállat gyűjteményben tartása – ideértve az eladásra történő tartást is –, különösen az egyed gondozása, országhatáron belüli, nem eladásra történő szállítása, idomítása, továbbá preparátumának birtokban tartása;

f) hasznosítás: a védelemben részesülő állatfaj egyedének – a bemutatás kivételével történő – bármilyen igénybevétele, amely az egyed élettevékenységét, túlélési vagy szaporodási esélyeit, fennmaradását befolyásolja, így különösen

fa) elpusztítás, gyűjtés, befogás, csere, adásvétel, eladásra történő szállítás, eladásra történő felkínálás, külföldre vitel, onnan történő behozatal, az országon való átszállítás,

fb) tenyésztés,

fc) élettelen egyed kikészítése, preparálása,

fd) visszatelepítés, betelepítés, állomány-szabályozás, hazai állatfaj állományának külföldi állományból származó egyeddel történő kiegészítése,

fe) háziasítás,

ff) állományok közötti mesterséges géncsere,

fg) kutatás;

g) bemutatás: a védelemben részesülő állatfaj egyedének közszemlére tétele;

h) kutatás: a védelemben részesülő állatfaj egyedének tudományos célú hasznosítása, különösen a vérvétel, gyűrűzés, egyéb jelölés – kivéve a fogságban lévő egyedek azonosításához szükséges jelölés –, biometriai adatok megfogással járó felvétele, vegyi, biokémiai készítményekkel történő kezelés, szabadtéri kísérlet;

i) szelektív kutatási módszer: olyan kutatási módszer, amelynek alkalmazása esetén a kutatás tárgyát képező állatfajok köre már a kutatás tervezésekor pontosan behatárolható.

Általános rendelkezések

3. § (1) Védelemben részesülő állatfajok egyedének tartásához, hasznosításához, bemutatásához, valamint az egyed tartójának, hasznosítójának személyében bekövetkező változáshoz – ha jogszabály másként nem rendelkezik – a természetvédelmi hatóság engedélyre van szükség.

(2) Az (1) bekezdés szerinti tevékenység – a természetvédelemért felelős miniszternek a Tvt. 44. § (4) bekezdése alapján kiadott rendeletében foglalt tevékenység kivételével, illetve ha az Európai Közösségben természetvédelmi szempontból jelentős állatfajokra vonatkozó külön jogszabály másként nem rendelkezik – akkor engedélyezhető, ha közérdekből szükséges, nincs más kielégítő megoldás, és nem jár az adott állatfaj természetes állományának tartós sérelmével.

(3) Tartási, hasznosítási, bemutatási engedély csak a jogszerűen megszerzett, illetőleg külföldről jogszerűen behozott egyedre adható. Az engedély kiadását meg kell tagadni, amennyiben a tartás, hasznosítás, illetve bemutatás jogszabályi feltételei nem biztosítottak.

(4) A tartási, hasznosítási, bemutatási engedélyt az engedélyes köteles hatósági ellenőrzés során a hatóság részére felmutatni.

4. § (1) Védelemben részesülő állatfaj egyedének tartása, hasznosítása, bemutatása költségvetési szerv, valamint közhasznú szervezet részére engedélyezhető, ha

- a) tevékenysége közérdeket szolgál;
- b) a védelemben részesülő állatfaj egyedének gondozását, ellátását felügyelő személyt (a továbbiakban: felelős személy) foglalkoztat; valamint
- c) az adott faj egyedére vonatkozó, az állatkert és az állatotthon létesítésének, működésének és fenntartásának részletes szabályairól szóló külön jogszabályban az adott faj egyedére meghatározott feltételeket tartósan biztosítja.

(2) Védelemben részesülő állatfaj egyedének a tartása, hasznosítása, illetve bemutatása a (3) bekezdésben foglalt kivétellel természetes személy részére akkor engedélyezhető, ha

- a) tevékenysége közérdeket szolgál;
- b) nagykorú;
- c) az adott faj egyedére vonatkozó, az állatkert és az állatotthon létesítésének, működésének és fenntartásának részletes szabályairól szóló külön jogszabályban az adott faj egyedére meghatározott feltételeket tartósan biztosítja.

(3) Természetes személy fokozottan védett állatfajok egyedének tartására, hasznosítására, bemutatására – a természetvédelmi érdekből végzett kutatás, valamint a solymászati tevékenység, sérült egyed tartása kivételével – engedélyt nem kaphat.

(4) Az (1) bekezdés b) és c) pontjában, valamint a (2) bekezdés c) pontjában meghatározott feltételeket a védelemben részesülő állatfaj egyede származékának esetében nem kell alkalmazni.

5. § (1) Nem kaphat tartási, bemutatási és hasznosítási engedélyt, illetőleg nem lehet felelős személy, akit

- a) természetkárosítás, állatkínzás bűncselekménye elkövetése miatt jogerősen felelősségre vontak, a büntetett előélethez fűződő hátrányos következmények alóli mentesítéséig, de legalább az ítélet jogerőre emelkedését követő öt évig;
- b) a természet védelmével kapcsolatban elkövetett szabálysértésért jogerősen felelősségre vontak, a határozat jogerőre emelkedését követő három évig;
- c) természetvédelmi, illetve állatvédelmi bírsággal sújtottak, a határozat jogerőre emelkedését követő három évig.

(2) Felelős személy az lehet, aki

- a) nagykorú;
- b) rendelkezik – a gyűrzési és jelölési tevékenység kivételével – az *1. számú melléklet* szerinti szakirányú végzettséggel és gyakorlattal.

A tartásra vonatkozó szabályok

6. § (1) Védelemben részesülő állatfaj élő egyedének tartására vonatkozó engedély a kérelemben meghatározott időtartamra, de legfeljebb négy évre adható.

(2) A védelemben részesülő állatfaj élő egyedét olyan körülmények között kell elhelyezni, amelyek biztosítják az állat jólétét és a természeteshez hasonló élettevékenységének feltételeit.

(3) A védelemben részesülő állatfaj élő egyede elhelyezésének – a 8. § (5) bekezdése, valamint a 16. § (5) és (6) bekezdése szerinti kivétellel – az állatkert és az állatotthon létesítésének, működésének és fenntartásának részletes szabályairól szóló külön jogszabályban foglalt rendelkezéseknek kell megfelelni.

(4) Amennyiben a védelemben részesülő állatfaj a (3) bekezdésben meghatározott külön

jogszabályban nem szerepel, vagy annak valamelyik kategóriába való besorolása nem egyértelmű, a tartás minimális feltételeit a természetvédelmi hatóság a (3) bekezdésben meghatározott külön jogszabály szerinti tartási feltételek figyelembevételével állapítja meg.

(5) Közhasznú szervezet, illetőleg költségvetési szerv esetében a védelemben részesülő állatfaj egyedének tartási helye a felelős személy foglalkoztatásának helye.

(6) A felelős személy köteles az állat rendszeres felügyeletét biztosítani.

(7) A védelemben részesülő emlős, madár, hüllő faj fogságban tartott élő egyedét az *5. számú mellékletben* meghatározott módon kell az egyed tartójának megjelölni.

(8) A természetvédelmi hatóság a tartási feltételeket rendszeresen – szükség szerint a helyszínen – ellenőrzi.

7. § Az elpusztult állat tetemét, ha jogszabály előően nem rendelkezik, a természetvédelmi hatóság intézkedéséig, azonban legfeljebb 30 napig mélyhűtött állapotban kell tartani, vagy egyéb módon kell a tetem állagát megőrizni. Az állat tetemének jogszerű megsemmisítéséről a tartási engedély jogosultjának kell gondoskodnia.

8. § (1) Sérült, beteg vagy egyéb ok miatt szabad életre alkalmatlan, védelemben részesülő állatfaj egyede tartásának engedélyezésekor – az engedéllyel tartott egyed kivételével – vizsgálni kell a természetvédelmi és tudományos célra történő felhasználás lehetőségét, az egyed bemutatásra, valamint hasznosításra való alkalmasságát.

(2) Amennyiben az egyed az (1) bekezdés szerinti célok valamelyikére alkalmas, azt a természetvédelmi, az állatvédelmi és az állat-egészségügyi feltételeket tartósan biztosító költségvetési szervnél, illetőleg költségvetési szerv által megbízott vagy felhatalmazott, e célra alkalmas intézménynél lehet elhelyezni és tartását engedélyezni.

(3) Amennyiben a (2) bekezdés szerinti elhelyezésre nincs lehetőség, az egyed a természetvédelmi, az állatvédelmi és az állat-egészségügyi feltételeket tartósan biztosító közhasznú szervezetnél, illetőleg természetes személynél is elhelyezhető és tartása engedélyezhető.

(4) Amennyiben az egyed az (1) bekezdés szerinti célra történő felhasználásra nem alkalmas, vagy a (2)–(3) bekezdés szerinti elhelyezés nem lehetséges, az egyed életének szakszerű és fájdalommentes kioltásáról, tetemének természetvédelmi célú vagy közérdekű felhasználásáról a természetvédelmi hatóságnak kell gondoskodnia.

(5) Sérült, beteg vagy egyéb ok miatt szabad életre alkalmatlan, védelemben részesülő állatfaj egyede tartásának engedélyezésekor a természetvédelmi hatóság az adott faj egyedére vonatkozó, az állatkert és az állatotthon létesítésének, működésének és fenntartásának részletes szabályairól szóló külön jogszabály szerinti feltételek tartós biztosításától eltekinthet, amennyiben az állat fiziológiai tulajdonságai másfajta elhelyezést kívánnak meg.

A hasznosításra vonatkozó szabályok

9. § (1) Védelemben részesülő állatfajok keresztezésére, illetve hibridjeik tenyésztésére csak természetvédelmi érdekből adható engedély.

(2) A védelemben részesülő állatfajok tenyésztésére adott engedély a szaporulat tartására nem jogosít, ezt külön kérelmezni kell a természetvédelmi hatóságnál. Tenyésztési engedély csak akkor adható, ha az engedélyes a szaporulat jogszerű elhelyezéséről gondoskodni tud, és az erre vonatkozó szándéknyilatkozatot kérelméhez mellékeli.

10. § (1) Védelemben részesülő állatfaj kutatásának engedélye iránti kérelemhez kutatási

tervet kell csatolni, amely tartalmazza a kutatás irányítójának, valamint a tevékenységben részt vevő személyeknek a *4. számú melléklet* 1–6. pontjában meghatározott adatait, az adatkezeléshez való hozzájáruló nyilatkozatait, a kutatott állatfajok felsorolását, a kutatás helyét, időpontját, időtartamát, célját és módszerét. A kutatást végző közhasznú szervezetnek, illetve költségvetési szervnek a kutatás irányítását végző személyt ki kell jelölnie.

Amennyiben a kutatást természetes személy végzi, maga minősül a kutatás irányítójának.

(2) Amennyiben a kutatás nem szelektív módszerrel történik, a kutatási tervben a kutatott állatfajnak a faj feletti rendszertani egységét (taxon) is elegendő meghatározni.

(3) Kutatási célból olyan nem szelektív módszer, amely szükségszerűen a begyűjtött egyedek pusztulásával jár, kizárólag gerinctelenek és halak esetében engedélyezhető.

(4) Védelemben részesülő gerinces állatfajra vonatkozó, az állatkísérletekről szóló külön jogszabály szerinti kísérlet kutatási tervéhez csatolni kell az illetékes megyei (fővárosi) állategészségügyi és élelmiszer-ellenőrző állomás engedélyét.

(5) A kutatás irányítójának az 5. § szerinti előírásoknak meg kell felelnie.

11. § (1) Védelemben részesülő madár-, valamint denevérfaj egyedének gyűrűzésére, illetőleg jelölésére az kaphat engedélyt, aki a tevékenységet természetvédelmi vagy tudományos céllal végzi, és érvényes gyűrűző vizsgával rendelkezik. A gyűrűző vizsga feltételeit, rendjét, tematikáját a *2. számú melléklet* tartalmazza.

(2) Az (1) bekezdés szerinti vizsgával egyenértékűnek minősülhet az Európai Unió tagállamában, az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes más államban, továbbá az olyan államban tett vizsga, amelynek állampolgára az Európai Közösség és tagállamai, valamint az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban nem részes állam között létrejött nemzetközi szerződés alapján az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes állam állampolgárával azonos jogállást élvez.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott vizsga elismeréséről az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség (a továbbiakban: Főfelügyelőség) dönt szükség szerint különbözeti vizsga előírásával.

12. § (1) Védelemben részesülő madárfajok egyedei jelölőgyűrűvel történő jelölésének az országos koordinációját kizárólag a madarak tudományos célú jelölésének nemzetközi koordinációját ellátó szervezet hazai tagszervezete végezheti.

(2) Az (1) bekezdés szerinti szervezet az országos koordináció keretében végzi:

a) a jelölőgyűrűk központi beszerzését és kiadását, a gyűrűk egységes, a nemzetközi előírásoknak megfelelő minőségének biztosítását;

b) az országos gyűrűzőprojektek központi, egységes koordinációját, engedélyeztetését, színesgyűrűs, nemzetközi jelölőprogramok esetén a külföldi részprogramokkal való összehangolását;

c) a hazai gyűrűzési adatbázis folyamatos karbantartását, fejlesztését;

d) a kapcsolattartást a hazai gyűrűzőkkel és a külföldi gyűrűzőközpontokkal (gyűrűzési jelentések befogadása és feldolgozása, megkerülések adatszéréje), illetve nemzetközi szervezetekkel.

(3) Védelemben részesülő madárfajok vadon élő egyedeinek gyűrűzése kizárólag az (1) bekezdésben meghatározott szervezet által kiadott jelölőgyűrűkkel végezhető.

(4) Az európai denevérfajok populációinak megőrzéséről szóló megállapodás végrehajtása érdekében a védelemben részesülő denevérfajok egyedei gyűrűzésének országos, központi koordinációját a Magyar Természettudományi Múzeum végzi.

(5) A (4) bekezdésben foglalt országos koordináció keretében a Magyar Természettudományi Múzeum az alábbiakat végzi:

a) az országos gyűrűzőprojektek központi, egységes koordinációját, engedélyeztetését,

nemzetközi jelölőprogramok esetén a külföldi részprogramokkal való összehangolását;
b) a hazai gyűrűzési adatbázis folyamatos karbantartását, fejlesztését;
c) a kapcsolattartást a hazai gyűrűzőkkel és a külföldi gyűrűzőközpontokkal (gyűrűzési jelentések befogadása és feldolgozása, megkerülések adatszéréje), illetve nemzetközi szervezetekkel.

(6) A madár- és denevérgyűrűzési alapadatok és az azokból származtatott adatok hozzáférését, továbbá felhasználásuk jogát az országos koordinációt végző szervezetnek folyamatosan biztosítani kell a természetvédelemért felelős minisztérium (a továbbiakban: minisztérium) számára.

(7) Védelemben részesülő állatfaj egyedének a megfogása, amennyiben az egyedet a megfogást követően közvetlenül jelölik, illetve adatait rögzítik és szabadon bocsátják, nem minősül tartásnak, illetőleg befogásnak.

(8) Védelemben részesülő madár- és denevérfajok egyedei jelölőgyűrűvel történő jelölésére engedély annak a személynek adható, aki az általa fogott és jelölt állatokkal kapcsolatos adatait minden évben eljuttatja az (1) és (4) bekezdésben meghatározott szervhez.

A bemutatásra vonatkozó szabályok

13. § Védelemben részesülő állatfaj egyedének bemutatása akkor engedélyezhető, ha összhangban van a természetvédelmi érdekekkel, és oktatási, ismeretterjesztési vagy tudományos célból szükséges, valamint a kérelmező rendelkezik tartási engedéllyel, továbbá élő egyed esetében az adott fajra vonatkozó, az állatkert és az állatotthon létesítésének, működésének és fenntartásának részletes szabályairól szóló külön jogszabály szerinti feltételeket a bemutatás helyén és annak teljes időtartama alatt biztosítja.

A solymászatra vonatkozó szabályok

14. § (1) A tartás, hasznosítás, bemutatás engedélyezésére vonatkozó rendelkezéseket a solymászati célú engedélyezés esetén az e cím szerinti eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) Solymászmadárnak kizárólag a (3) bekezdésben felsorolt madárfajok azon egyedei minősülnek, amelyeket az (5) bekezdés szerinti célra tartanak.

(3) Solymászati célra – a (4) bekezdésben meghatározott kivétellel – tartási, hasznosítási, bemutatási engedély kultúrtörténeti hagyományápolás céljából kizárólag természetes személynek, csak héjára (*Accipiter gentilis*), karvalyra (*Accipiter nisus*), szirti sasra (*Aquila chrysaetos*), északi sólyomra (*Falco rusticolus*), Feldegg-sólyomra (*Falco biarmicus*), valamint vándorsólyomra (*Falco peregrinus*) adható. Szirti sas (*Aquila chrysaetos*), északi sólyom (*Falco rusticolus*), Feldegg-sólyom (*Falco biarmicus*), valamint vándorsólyom (*Falco peregrinus*) esetében a tartási, hasznosítási, bemutatási engedély további feltétele, hogy a solymászmadár természetvédelmi hatósági engedéllyel működő hazai tenyészetből, illetőleg jogszerűen működő külföldi tenyészetből származzon.

(4) Karvaly (*Accipiter nisus*) tenyésztésére engedély nem adható. Héja (*Accipiter gentilis*) esetében kizárólag annak törzsalakjára (*Accipiter gentilis gentilis*), a hazai solymászati igényeknek megfelelő mértékig adható tenyésztési engedély.

(5) A (3) bekezdés szempontjából kultúrtörténeti hagyományápolásnak minősül a solymászatnak mint történelmi vadászati módszernek a természetvédelmi jogszabályokkal összeegyeztethető gyakorlása, az ehhez szükséges solymászmadarak hazai létszámának

fenntartására irányuló befogás, tenyésztés, idomítás, illetve a solymászat mint vadászati módszer – szervezett rendezvényen történő – ismeretterjesztési célú gyakorlati bemutatása.

15. § (1) Természetes személy egyidejűleg legfeljebb 2 példány vadászatra használt solymászmadar és 2 pár tenyésztésre használt solymászmadar tartására jogosult.

(2) Amennyiben az (1) bekezdés szerinti mennyiséget az engedéllyel tartott solymászmadar szaporulata túllépi, az engedélyes 3 hónapon belül gondoskodni köteles a jogszerűen tartható egyedek számát meghaladó egyedek jogszerű elhelyezéséről.

16. § (1) Solymászati célra tartási, hasznosítási, bemutatási engedélyt az a természetes személy kaphat, aki a 4. § (2) bekezdés *b)* és *c)* pontjában meghatározott feltételeken túl,
a) a minisztérium által szervezett vizsgabizottság előtt sikeres természetvédelmi vizsgát tett;
b) a solymászmadarat vadászat vagy tenyésztés céljából tartja;
c) vadászati célú tartás engedélyezése esetén érvényes vadászjeggyel rendelkezik;
d) tenyésztés kérelmezése esetén legalább 3 év solymászmadar-tartási gyakorlattal rendelkezik.

(2) Az (1) bekezdés *a)* pontja szerinti vizsga feltételeit, rendjét, tematikáját a 3. számú melléklet tartalmazza.

(3) Az (1) bekezdés *a)* pontja szerinti vizsgával egyenértékűnek minősülhet az Európai Unió tagállamában, az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes más államban, továbbá az olyan államban tett vizsga, amelynek állampolgára az Európai Közösség és tagállamai, valamint az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban nem részes állam között létrejött nemzetközi szerződés alapján az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes állam állampolgárával azonos jogállást élvez.

(4) A (3) bekezdésben meghatározott vizsga elismeréséről a Főfelügyelőség dönt szükség szerint különbözeti vizsga előírásával.

(5) A tenyésztésre használt solymászmadarakat páronként szirti sas (*Aquila chrysaetos*) esetében minimum 28 négyzetméter alapterületű és 3,5 méter magas röpdében, míg északi sólyom (*Falco rusticolus*), Feldegg-sólyom (*Falco biarmicus*), vándorsólyom (*Falco peregrinus*) és a héja törzsalakja (*Accipiter gentilis gentilis*) esetében minimum 12 négyzetméter alapterületű és 2,7 méter magas röpdében kell elhelyezni. Egy tenyészröpdében maximum 2 tenyészmadár, illetve függetlenné válásukig a tenyészpár utódai tarthatók.

(6) A vadászati célra tartott solymászmadarak esetében a hagyományos tartásnál alkalmazott kerti ülőke, magasállvány, illetve repítődrótos elhelyezés rendszeres röptetés mellett alkalmazható.

(7) A vadászati célra használt solymászmadarat – a karvaly (*Accipiter nisus*) és a szirti sas (*Aquila chrysaetos*) kivételével – a vadászat során rádiótelemetriás jelzőrendszerrel kell ellátni.

Eljárási szabályok

17. § (1) A tartási, hasznosítási, bemutatási engedély iránti kérelmet a 4. számú melléklet szerinti formanyomtatványon kell benyújtani a (2) bekezdésben meghatározott természetvédelmi hatósághoz.

(2) Fokozottan védett állatfaj egyedének tartását, hasznosítását, valamint bemutatását a Főfelügyelőség, egyéb védelemben részesülő állatfaj egyedének tartását, hasznosítását, valamint bemutatását a környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőség (a továbbiakban: felügyelőség) engedélyezi.

(3) Amennyiben a védett állatfaj egyedének hasznosítására, bemutatására vonatkozó tevékenység több hatóság illetékességi területéhez tartozik, az engedélyező hatóság a Főfelügyelőség.

18. § A védelemben részesülő állatfaj egyedének tartását, hasznosítását, bemutatását engedélyező határozatban rendelkezni kell:

- a) az állatfaj egyedének tulajdonjogi viszonyairól;
- b) az egyed tartásának helyéről, körülményeiről, az egyedről való gondoskodásról;
- c) a tartás, hasznosítás, bemutatás feltételeiről;
- d) a tevékenységet végző személyről;
- e) az egyeddel végezhető tevékenységekről, azok módszereiről, eljárásairól, eszközeiről, időbeli és térbeli körülményeiről, esetleges kockázati tényezőiről;
- f) emlős-, madár- és hüllőfajok esetében az egyed 5. számú melléklet szerinti egyedi jelöléséről;
- g) az ellenőrzés feltételeinek biztosításáról;
- h) az engedély érvényességi idejéről;
- i) tenyésztés engedélyezése esetén a szaporulat tartásáról, a tenyésztésre használható hím- és nőivarú példányokról;
- j) kutatás engedélyezése esetén a kutatási jelentés, illetve a kutatás eredményéből származó adatok tartalmáról, formájáról, gyakoriságáról, címzettjéről és a kutatási jelentés készítésére kötelezett személyről.

19. § (1) A szaporulat tartására irányuló engedélykérelmet a szaporulat születését (kelését) követő 15 napon belül kell a természetvédelmi hatósághoz benyújtani.

(2) A védelemben részesülő állatfaj egyede tartására, hasznosítására, bemutatására jogosult a jogszabályokban vagy az engedélyben előírt feltételek megváltozását (különösen a pusztulást, elszökést) 8 napon belül, a felelős személyében bekövetkezett változást a változás megtörténtét követő 15 napon belül köteles bejelenteni a természetvédelmi hatóságnak.

20. § (1) A természetvédelmi hatóság a tartási, hasznosítási, valamint bemutatási engedélyt visszavonja, ha

- a) az engedélyezés feltételei már nem állnak fenn;
- b) az engedély jogosultja a tevékenységét az engedélytől eltérően, a természetvédelmi érdekekkel nem összeegyeztethető módon gyakorolja;
- c) az engedély jogosultja a tartott, hasznosított, bemutatott állatfaj egyedét jogellenesen veszélyezteti, továbbá tevékenységével más védelemben részesülő állatfaj egyedét vagy élőhelyét szándékosan veszélyezteti;
- d) az engedély jogosultja a felelős személyében bekövetkezett változás bejelentését követő 30 napon belül nem gondoskodik megfelelő felelős személy alkalmazásáról;
- e) az engedély jogosultja az engedélyben foglalt, valamint az adott faj egyedére vonatkozó tartási feltételeket hatósági felhívás ellenére sem biztosítja.

(2) A természetvédelmi hatóság a tartási, bemutatási, hasznosítási engedélyt visszavonhatja, ha a tartási, bemutatási, hasznosítási engedély jogosultja

- a) nem tesz eleget a jogszabályban vagy az engedélyben előírt adatszolgáltatási kötelezettségének;
- b) megakadályozza a hatósági ellenőrzést;
- c) tevékenységével más védelemben részesülő állatfaj egyedét vagy élőhelyét gondatlanul veszélyezteti.

(3) A természetvédelmi hatóság az engedély kiadását legfeljebb két évre megtagadhatja, ha az (1)–(2) bekezdésben foglaltak alapján az engedélyt visszavonták. Az engedély kiadásának

megtagadásánál a hatóságnak figyelemmel kell lennie a jogsértés súlyára, céljára, időtartamára, a jogsértő magatartás ismételt tanúsítására.

21. § A fokozottan védett állatfajok engedéllyel tartott egyedeiről a Főfelügyelőség, az egyéb védelemben részesülő állatfajok engedéllyel tartott egyedeiről a felügyelőség nyilvántartást vezet.

Átmeneti és záró rendelkezések

22. § (1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba, rendelkezéseit a hatálybalépését követően indult ügyekben kell alkalmazni.

(2) A rendelet hatálybalépésével egyidejűleg

a) a védett állatfajok védelmére, tartására, bemutatására és hasznosítására vonatkozó részletes szabályokról szóló 8/1998. (I. 23.) Korm. rendelet, az azt módosító 139/1999. (IX. 3.) Korm. rendelet, a 100/2001. (VI. 20.) Korm. rendelet, valamint a környezetvédelmi és vízügyi miniszter irányítása alá tartozó szervek feladat-és hatáskörének vizsgálatáról szóló 340/2004. (XII. 22.) Korm. rendelet 9. § (1) bekezdése;

b) A Washingtonban, 1973. március 3. napján elfogadott, a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről szóló Egyezmény végrehajtásáról szóló 271/2002. (XII. 20.) Korm. rendelet 1 §-ának felvezető szövegrészában, valamint a 17. §-a (4) bekezdésének *a)* pontjában szereplő „többször módosított” szövegrész

hatályát veszti.

23. § (1) E rendelet hatálybalépése előtt jogszerűen megszerzett és tartott, de e rendelet szerint már nem tartható fajú egyedek tartására vonatkozó engedély kérelemre meghosszabbítható a 6. § (1) bekezdése szerinti időtartamra. A meghosszabbítás az egyed élete végéig ismételten kérhető.

(2) Az (1) bekezdés szerinti engedély meghosszabbítása iránti eljárás során a 4. § (1) bekezdése *a)* pontjában, (2) bekezdése *a)* pontjában és (3) bekezdésében előírtakat nem kell alkalmazni.

(3) A 6. § szerinti tartási feltételeket a rendelet hatálybalépése előtt jogszerűen megszerzett és tartott egyedekre az engedélyesnek e rendelet hatálybalépését követő két éven belül kell biztosítani.

(4) Az e rendelet hatálybalépésekor felelős személy köteles az 1. számú melléklet szerinti szakképesítések valamelyikét a rendelet hatálybalépésétől számított 5 éven belül megszerezni. Azon felelős személy esetében, aki legalább 10 év igazolt szakmai gyakorlattal rendelkezik, a képesítés megszerzésétől a hatóság eltekinthet, amennyiben a felelős személy továbbra is azon állatfajok egyedeiért felel, amelyek mellett a szakmai gyakorlatot szerezte.

24. § (1) A Washingtonban, 1973. március 3. napján elfogadott, a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről szóló Egyezmény végrehajtásáról szóló 271/2002. (XII. 20.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 1. §-ának *a)* bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„*a)* Igazgatási Hatóság: a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium, valamint – az Egyezmény, a Tanács rendelete és e rendelet végrehajtása során végzett hatósági ellenőrzések

és nyilvántartások tekintetében – a környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőségek is;”

(2) A Korm. rendelet 12. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(2) Az (1) bekezdésben meghatározott bejelentési kötelezettség nem terjed ki az e rendelet 4. számú mellékletében, valamint – a bőjti réce (*Anas querquedula*), a cigányréce (*Aythya nyroca*), a vörösnyakú lúd (*Branta ruficollis*) és a kékcőrű réce (*Oxyura leucocephala*) kivételével – az Európai Bizottságnak a vadon élő állat- és növényfajok számára, kereskedelmük szabályozása révén biztosított védelméről szóló 338/97/EK rendelet végrehajtásának részletes szabályairól szóló 865/2006/EK rendelet (a továbbiakban: a Bizottság rendelete) 62. cikkének (1) bekezdésében szereplő fajok példányaira.”

(3) A Korm. rendelet 12. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(4) Az ország területére behozott élő példányok esetén a bejelentést követően a lakóhely, székhely vagy tartózkodási hely szerint illetékes környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőség mint Igazgatási Hatóság minden példányhoz származási igazolást állít ki és ezen példányokról nyilvántartást vezet. Az Igazgatási Hatóság a származási igazolást a Tanács és a Bizottság rendeletének megfelelően kiállított dokumentumok, illetve nyilvántartott hatósági engedélyek és bizonylatok alapján állítja ki.”

(4) A Korm. rendelet 12. §-a (13) és (14) bekezdésében a „VI. fejezetében” szövegrész helyébe a „XVI. fejezetében” szövegrész lép.

(5) A Korm. rendelet 12. §-ának (15) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(15) A Tanács rendeletének 6. cikk (1) bekezdésében, illetve a Bizottság rendeletének 69. cikkében foglalt esetekben a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium tájékoztatja az Európai Bizottságot.”

(6) A Korm. rendelet 17. §-a (4) bekezdésének *b*) pontja helyébe pedig a következő rendelkezés lép:
„*b*) A Bizottság 865/2006/EK rendelete (2006. május 4.) a vadon élő állat- és növényfajok számára kereskedelmük szabályozása által biztosított védelemről szóló 338/97/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról”.

25. § (1) Ez a rendelet a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:
a) a Tanács 79/409/EGK irányelve (1979. április 2.) a vadon élő madarak védelméről 1. cikk (1) bekezdése, 5. cikk *e*) pontja, 6. cikk (1) bekezdése, 7. cikk (4) bekezdése, 9. cikkének (1)–(2) bekezdése;
b) a Tanács 92/43/EGK irányelve (1992. május 21.) a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről 12. cikkének (2) bekezdése, 14. cikke, 16. cikkének (1) bekezdése.

(2) E rendelet 24. §-a a vadon élő állat- és növényfajok számára kereskedelmük szabályozása által biztosított védelemről szóló 338/97/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2006. május 4-i 865/2006/EK bizottsági rendelet végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapítja meg.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

*1. számú melléklet
a 348/2006. (XII. 23.) Korm. rendelethez*

A felelős személyre vonatkozó képesítési előírások

Felelős személy lehet, aki az alábbi egyetemi vagy főiskolai végzettségek valamelyikével és a végzettségének megfelelő szakterületen eltöltött legalább 3 éves gyakorlattal rendelkezik:

- tudományegyetemen vagy főiskolán biológiai vagy ökológiai szakterületen, állatorvosi egyetemi (MSc) vagy állat-egészségügyi főiskolai szintű végzettség, felsőoktatási intézményben szerzett természetvédelmi, mezőgazdasági, állattenyésztési, kertészeti, erdészeti, vadgazdálkodási egyetemi, főiskolai, illetve alap (BSc) vagy mester (MSc) végzettség,
- vagy a felsorolt szakterületeken szerzett szakirányú felsőfokú szakképesítés.

*2. számú melléklet
a 348/2006. (XII. 23.) Korm. rendelethez*

A madarak és denevérek természetvédelmi vagy tudományos célú gyűrűzésére jogosító vizsgáról

A madarak és denevérek természetvédelmi vagy tudományos célú gyűrűzésére jogosító vizsgáról

A vizsgabizottság 5 tagú, amelynek elnökét és további 2 tagját a minisztérium, további 1-1 tagját a minisztérium felkérésére a szakmai-tudományos fórumok, illetve a tudományos célú jelölést végző szervezetek jelölnék.

A bizottság ügyrendjét maga állapítja meg.

A minisztérium évente 2 vizsganapot ír ki, ezek időpontját és a vizsga díját hivatalos lapjában, legalább 30 nappal a vizsgát megelőzően közzéteszi.

A vizsgadíj összegét a minisztérium Magyar Államkincstárnál vezetett 10032000-01468216-00000000 számú számlájára kell befizetni. A vizsga magyar nyelven zajlik.

A vizsga elméleti és gyakorlati részből áll.

A madárgyűrűzési vizsga tematikája:

- Madárfajismeret
- A madárgyűrűzés gyakorlata és etikája
- Egészség- és balesetvédelem

- Természetvédelmi jogi ismeretek
- A denevérgyűrűzési vizsga tematikája:
- Denevérfaj-ismeret
- A denevérgyűrűzés gyakorlata és etikája
- Egészség- és balesetvédelem
- Természetvédelmi jogi ismeretek

Az eredményes vizsgáról a vizsgabizottság bizonyítványt állít ki, amelynek mintája a következő:

Sorszám:

BIZONYÍTVÁNY

részére

(aki -án született

anyja neve:

személyi igazolvány száma:

.....)

arról, hogy

.....

.....

sikeres madár- és/vagy denevérgyűrűző vizsgát tett.

Korlátozások:

Budapest,

P. H.

.....

vizsgabizottság elnöke

.....

a vizsgabizottság tagja

.....

a vizsgabizottság tagja

.....

a vizsgabizottság tagja

.....

a vizsgabizottság tagja

3. számú melléklet

a 348/2006. (XII. 23.) Korm. rendelethez

A solymászati tevékenységre jogosító természetvédelmi vizsgáról

A solymászati tevékenységre jogosító természetvédelmi vizsgáról

A vizsgabizottság 5 tagú, amelynek elnökét és további 2 tagját a minisztérium, 1 tagját a földművelésügyért felelős minisztérium, további 1 tagot a minisztérium felkérésére a szakmai-tudományos fórumok és a solymászati célra alakult társadalmi szervezetek együttesen jelölnek.

A bizottság ügyrendjét maga állapítja meg.

A minisztérium évente 1 vizsganapot ír ki, ennek időpontját és a vizsga díját hivatalos lapjában, legalább 30 nappal a vizsgát megelőzően közzéteszi.

A vizsgadíj összegét a minisztérium a Magyar Államkincstárnál vezetett 10032000-01468216-00000000 számú számlájára kell befizetni. A vizsga magyar nyelven folyik.

A vizsga tematikája:

- Ragadozómadárfaj-ismeret
- Természetvédelmi jogi ismeretek
- Egészség- és balesetvédelem

A tananyag a minisztérium kiadványa, amely helyben megvásárolható.

A vizsgára jelentkezés előfeltétele a vad védelméről, vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény 66. §-ának (2) bekezdése szerinti solymász-vadász vizsga elméleti részének eredményes letételéről szóló igazolás benyújtása.

A solymászati tevékenységre jogosító eredményes természetvédelmi vizsgáról a vizsgabizottság bizonyítványt állít ki, amelynek mintája a következő:

Sorszám:

BIZONYÍTVÁNY

részére

(aki -án született

anyja neve:

személyi igazolvány száma:

.....)

arról, hogy

.....

.....

sikeres solymászati tevékenységre jogosító természetvédelmi vizsgát tett.

Korlátozások:

Budapest,

P. H.

.....
vizsgabizottság elnöke

.....
a vizsgabizottság tagja

.....
a vizsgabizottság tagja

.....
a vizsgabizottság tagja

.....
a vizsgabizottság tagja

4. számú melléklet

a 348/2006. (XII. 23.) Korm. rendelethez

Formanyomtatvány a védelemben részesülő állatfajok tartásának, bemutatásának, hasznosításának engedélyezéséhez

Formanyomtatvány a védelemben részesülő állatfajok tartásának, bemutatásának, hasznosításának engedélyezéséhez

Tartási

Hasznosítási

Bemutatósi

ENGEDÉLYKÉRELEM

(A négyzetben jelölje be a kérelmezett tevékenység tárgyát!)

Kérelmező személyére vonatkozó adatok

1. Kérelmező neve:
2. Címe (lakóhely, ennek hiányában tartózkodási hely, költségvetési szerv, illetve közhasznú szervezet esetében székhely):
3. Költségvetési szerv, illetve közhasznú szervezet esetén a felelős személy neve:
4. Költségvetési szerv, illetve közhasznú szervezet esetén a felelős személy címe (lakóhely, ennek hiányában tartózkodási hely):
5. Természetes személy, illetve költségvetési szerv, közhasznú szervezet esetén a felelős személy vizsgabizonyítványának típusa és száma:
6. Természetes személy esetén a nagykorúságot igazoló dokumentum típusa és száma:

A kérelem tárgyát képező állatra vonatkozó adatok

7. Tudományos fajnév:
8. Magyar fajnév:
9. Egyedi azonosító száma (amennyiben már van):
10. Ivar (amennyiben megállapítható):
11. Az egyedek száma:

Emlős-, madár-, illetve hullófajoknál tenyésztési kérelem esetén

12. Nőstény szülőállat egyedi azonosítója:
13. Hím szülőállat egyedi azonosítója:

A kérelmezett tevékenység leírása

- 14.1. A tevékenység helye:
- 14.2. A tevékenység ideje:
- 14.3. A tevékenység célja:
- 14.4. A tevékenység módszere:
- 14.5. A természetvédelmi, illetve közérdek rövid kifejtése:
- 14.6. A tartási körülmények leírása:
- 14.7. Tenyésztési kérelem esetén a várható szaporulat elhelyezése:

Mellékelt dokumentumok

15.

- egyed származását igazoló dokumentumok (CITES származási bizonyítvány, a szülőpár tenyésztési engedélye, vagy befogási engedély stb.),
- a nagykorúságot igazoló dokumentum másolata,
- szakképzettséget igazoló dokumentum másolata,
- szakmai gyakorlatot igazoló dokumentum másolata,
- a tartás helye szerinti ingatlan tulajdonosának nyilatkozata a tartáshoz való hozzájárulásról,
- az illetékes megyei (fővárosi) állat-egészségügyi és élelmiszer-ellenőrző állomás engedélye (védelemben részesülő gerinces állatfajra vonatkozó, az állatkísérletekről szóló külön jogszabály szerinti kísérlet, kutatás esetén),
- solymásmadár vadászati célú tartása esetén az érvényes vadászjegy másolata,
- solymásmadár tenyésztési kérelem esetén a tartási gyakorlatot igazoló dokumentum (a tartási engedély másolata),
- a szaporulat elhelyezését biztosító szándéknyilatkozat,
- kutatási kérelem esetén a kutatási terv és az adatkezeléshez való hozzájáruló nyilatkozatok,
- a felsőfokú végzettséget igazoló dokumentum másolata.

Büntetőjogi felelősségem tudatában kijelentem, hogy az általam közölt adatok a valóságnak megfelelnek.

Dátum:

Aláírás:

Kitöltési útmutató és magyarázat

5. Madár- és denevérgyűrűzési engedélyezés, illetve solymászati engedélyezés esetén a .../2006. () Korm. rendelet 9. § (1) bekezdés, illetve 13. § (1) c) pont alapján előírt vizsgabizonyítvány száma. Természetes személy esetén akkor kell kitölteni e pontot, ha solymászati tevékenységre jogosító természetvédelmi, gyűrűző szakképesítés megszerzését e jogszabály előírja.
6. A nagykorúságot igazoló dokumentum fajtája (személyi igazolvány, útlevél, születési vagy házassági anyakönyvi kivonat) és száma.
7. A védelemben részesülő állatfajok felsorolását tartalmazó külön jogszabály^[8] szerint meghatározott tudományos név.
8. A védelemben részesülő állatfajok felsorolását tartalmazó külön jogszabály^[9] szerint meghatározott magyar név.
9. A kérelem tárgyát képező állatnak a .../2006. () Korm. rendelet 6. számú melléklete szerinti egyedi azonosító (pl. zárt gyűrű, mikrocip) száma. A Korm. rendelet hatálybalépését megelőzően született állat esetén az azonosító szám lehet ettől eltérő egyedi azonosító, amennyiben annak alkalmazása más jogszabály előírásaival nem volt ellentétes.
- 12–13. Tenyésztési engedélykérelem esetén a szülő egyedeknek a .../2006. () Korm. rendelet 6. számú mellékete szerinti, illetve a Korm. rendelet hatálybalépését megelőzően született állatok esetén ettől eltérő egyedi azonosító számok. Mindkét szülő megjelölése kötelező.
14. A kérelmezett tevékenység szöveges kifejtése, indoklása szükség szerint külön lapon is folytatható.

15. A külön jogszabály^[10] szerinti működési engedéllyel rendelkező állatkerteknek kizárólag az e melléklet 1., 2., 7–13., 14.2., 14.3., valamint 15. pont első francia bekezdése szerinti adatokat és dokumentumokat kell megadni és becsatolni.

* A *-gal jelölt pontok származékra vonatkozó kérelem esetében nem kell kitölteni.

^[8] 13/2001. (V. 9.) KöM rendelet.

^[9] 13/2001. (V. 9.) KöM rendelet.

^[10] 3/2001. (II. 23.) KöM–FVM–NKÖM–BM együttes rendelet.

5. számú melléklet

a 348/2006. (XII. 23.) Korm. rendelethez

A védelemben részesülő állatfajok jelöléséről

A védelemben részesülő emlős, madár, hüllő állatfajokat az alábbi módon kell megjelölni:

1. A fogságban született, illetve tenyésztett madarak esetén:

- Varratmentesen zárt, körkörösön folytonos, egyedileg megjelölt megszakítás vagy illesztés nélküli lábgyűrű vagy lábszalag (a továbbiakban: gyűrű), amelyet a felhelyezés után semmilyen módon nem változtattak meg.
- A gyűrűt a madár életének első napjaiban kell felhelyezni.
- A gyűrű olyan méretű, hogy nem lehet eltávolítani a madárról, ha a lába teljesen kifejlődött.

2. Az 1. pont szerinti madarakon kívüli egyéb fogságban tartott, élő emlősök, hüllők esetében, valamint olyan madarak esetén, amelyeknél az 1. pont szerinti jelölés nem lehetséges:

- Egyedileg számozott, nem módosítható mikrocip transzponder, amely megfelel a 11784:1996 (E) és a 11785:1996 ISO szabványoknak, vagy
- ha a természetvédelmi hatóság meggyőződött arról, hogy az első bekezdés szerinti módszer a példány vagy a faj fizikai, illetőleg viselkedési tulajdonságai miatt nem megfelelő, akkor egyedileg számozott gyűrű, szalag, függőcímke, tetoválás vagy hasonló módszer alkalmazható a jelölésre vagy bármilyen egyéb megfelelő eszköz.

3. Amennyiben a természetvédelmi hatóság számára bizonyított, hogy az adott példány fizikai tulajdonságai nem teszik lehetővé az 1. és 2. pontok szerinti jelölési módszer biztonságos alkalmazását, az állat jelölésétől el lehet tekinteni.

Az állatok jelölését a példány humánus kezelésére, védelmére, kíméletére és természetes viselkedésére való kellő figyelemmel kell végrehajtani.